

forbindelse med forsyningsvirksomhedens aktiviteter og de dermed forbundne udgifter og indtægter.

Bidrag til forsyningsvirksomheden må endvidere antages at skulle fastsættes på grundlag af et skøn over størrelsen af de udgifter, der efter planlægningen af forsyningsvirksomhedens drift og anlæg må forventes at skulle afholdes over en årrække ved drift og anlæg, herunder af et skøn over udviklingen af bl.a. priser og lønninger, samt over nedslidningen af anlæg. Da udøvelsen af et sådan skøn oftest vil være forbundet med en ikke ringe usikkerhed, må der antages at tilkomme kommunalbestyrelsen ganske vide rammer for skønsudøvelsen.

Med hensyn til den konkrete sag kan jeg ikke tage stilling hertil på det foreliggende grundlag.

Det bemærkes herved, at tilsynet med kommunerne efter den kommunale styrelseslov varetages af de for hver amt nedsatte tilsynsråd.

Spm. nr. S 3259

Til justitsministeren (8/8 96) af:

Ole Donner (DF):

»Vil ministeren sikre, at de to familier i Frederikssund, der er idømt bøder på 2.500 kr. pr. person for at bebo deres eget sommerhus i vinterperioden, kan få prøvet deres sag ved landsretten?«

Begrundelse

Spørgeren finder det krænkende for retsbevidstheden, såfremt borgere, der idømmes bøder for at bebo deres egne sommerhuse, forhindres i at få prøvet deres sag ved en højere retsinstans på grund af bødens størrelse. Spørgeren finder det endvidere krænkende, at der tilsyneladende kan komme flere hundrede retssager af lignende art, uden at højere instanser har bedømt sagen.

Svar (21/8 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Byrettsdomme, hvorved der er idømt en bøde på 3.000 kr. eller derunder, kan efter retsplejelovens § 962, stk. 2, som hovedregel ikke indbringes for landsretten.

Procesbevillingsnævnet kan dog efter retsplejelovens § 962, stk. 3, tillade anke af sådanne domme, hvis sagen er af principiel karakter eller særlige grunde i øvrigt taler derfor.

I de sager, som der i spørgsmålet er henvist til, er der idømt bøder på 2.500 kr. pr. person for overtrædelse af planlovens bestemmelse om beboelse af sommerhus ud over ferie- og weekendperioder.

Det fremgår af de pågældende domme, at retten ved afgørelsen har lagt vægt på de tiltaltes forklaringer samt diverse objektive oplysninger, som f.eks. at de pågældende har været tilmeldt sommerhusadressen i folkeregisteret. Retten har imidlertid tilsidesat de tiltaltes forklaring om, at de ud over weekenderne og kortvarige ferier har overnattet hos slægtninge eller andet sted, som usandsynlig.

Vestre Landsret har for nylig som ankeinstans pådømt to i det væsentlige tilsvarende sager, hvor der ved byretten var sket frifindelse.

Den ene af disse Vestre Landsrets afgørelser er gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen, 1996, side 816. Vestre Landsret har i den pågældende afgørelse bl.a. anført:

»... Det er ubestridt, at tiltalte har været tilmeldt folkeregistret under sommerhusadressen, og at tiltalte har modtaget sociale ydelser under samme adresse. Det lægges efter tiltaltes forklaring til grund, at sommerhuset har været udgangspunktet for familiens daglige liv.

Tiltaltes forklaring om, at familien under ophold i sommerhuset ud over weekender og en 3-4-ugers-periode har overnattet ikke i sommerhuset, men hos hans mor eller i campingvogn, er ikke bestyrket af andre oplysninger i sagen og må anses for særdeles usandsynlig. Da der derfor ved sagens afgørelse kan ses bort fra forklaringen herom, finder landsretten det bevist, at tiltalte har gjort sig skyldig i overensstemmelse med tiltalen...«

Procesbevillingsnævnet har afslået ansøgninger om tilladelse til at indbringe disse sager for Højesteret som 3. instans.

For så vidt angår de i spørgsmålet nævnte konkrete sager, må jeg henvise de pågældende personer til at indgive ansøgning til Procesbevillingsnævnet, såfremt Frederikssunds retsdomme ønskes indbragt for landsretten som 2. instans.